

Schilderij Hendrik Elings tussen grootheden

LEEWARDEN

Jacobus Smink won vorig jaar met zijn dichtbundel *Sondel-fal-de Gysbert Japicxprijs* van 2013. Voortaan hangt er ook een geschilderd portret van de hand van de Bildtse schilder Hendrik Elings uit Sint Annaparochie tussen grootheden als Douwe Tamminga. Hij is de drieëndertigste in de galerij. Het lag voor de hand, toch oogste directeur Bert Looper van Tresoar gelach toen hij opmerkte: "Wy binne bliid dat wy dy ophingje meie." Het was de inleiding op de officiële onthulling van het portret van Smink. Maker en object mochten gezamenlijk het rode kleed naar beneden trekken. Voor het zover

Jacobus Smink (l) met naast hem schilder Hendrik Elings.

was mocht Elings in het Bildts nog even vertellen van het wordingsproces en hij deed dat bijzonder gevat en ontspannen. Elings bekende dat toen hem werd gevraagd een portret te maken van

Smink, hij de 'kop' nog nooit had gezien. Wel had hij iets van de auteur gelezen, maar toen hij de kop zag wist hij een ding zeker: met deze kop kan ik wel wat. "De zijwegen op de weg naar het maken

van het definitieve portret waren vaak mooier dan het volgen van de hoofdweg", zei Elings. "De tweede keer kijk je het schilderij af." En daarmee citeerde hij naar eigen zeggen Karel Appel. Toen twee van de drie versies die hij had geschilderd waren afgevallen, kwam Smink langs, met baard. "Verrek hij heeft een baard", dacht Elings. Hij heeft het niet meer veranderd, immers hoe kon hij weten dan Smink de gewoonte heeft bij het naderen van de winter een winter-vacht aan te schaffen, zoals hij zelf zijn overdadige haargroei verklaarde.

Rynk Bosma